

Het aarzelend schrijven

door André Oyen

Robert Gabor Charles (Rogi) Wieg (Delft, 21 augustus 1962 – Amsterdam, 15 juli 2015) was een Nederlands schrijver, dichter, beeldend kunstenaar en muzikant.

Zijn ouders vluchtten in 1956 uit Hongarije. Zij vestigden zich een jaar later in Nederland.

Wieg kreeg tijdens zijn jeugd een klassieke muzikale opleiding, maar koos op zestienjarige leeftijd voor de bluesmuziek en het Nederlandse chanson. Hij werkte onder meer voor Liesbeth List. Wieg was redacteur van de literaire bladen Tirade en Maatstaf. Hij was tussen 1986 en 1999 als poëziecriticus verbonden aan Het Parool. In 1999 begon Wieg met schilderen en tekenen. Als beeldend kunstenaar was hij autodidact. Samen met Mari Alföldy vertaalde Wieg poëzie uit het Hongaars.

Zijn leven werd getekend door ernstige depressies. Hij werd regelmatig opgenomen in psychiatrische ziekenhuizen, onderging elektroshocktherapie en deed driemaal een poging tot zelfdoding.

Wieg trouwde op 29 december 2014 met beeldend kunstenaars Abys Kovács, die zijn gedichtenbundel *Khazarenbloed* illustreerde.

Rogi Wieg overleed op 15 juli 2015 op 52-jarige leeftijd. Hij had gekozen voor euthanasie wegens ondraaglijk psychisch en lichamelijk lijden.

Of je nu een interview met Rogi Wieg leest, of een recensie over zijn werk, telkens duiken er deze vier thema's op: zijn jood zijn, zijn gevecht met de liefde en de dood en zijn zoeken naar waarheid: 'In elk geval moet ik God de groeten/ doen, dan krijg ik een goede stoel/ in de hemel. Of groeten voordat ik/ niet naar de hemel ga, maar naar de/ ruimtetijd zonder afmetingen.//'.

Als je de gedichten uit zijn bundel *Khazarenbloed* doorleest, merk je in alles de dwingende behoefte in om het existentiële tekort van het leven ongedaan te maken, te overwinnen. Waarom ben ik hier?

Wieg voelt zich als het gaat om lotsbestemming thuis bij de woorden van Albert Einstein:

“Het ergste lot is geen lot te hebben

en niets te betekenen voor het
lot van iemand anders..." schreef
hij (=Einstein) drieëndertig jaar eerder.
Hij verwoordt dat ook heel sterk op een andere manier in het gedicht 'Ik ben
niet te vinden' uit de tweede afdeling 'Lichaam en toch as':
Ik ben niet te vinden
De kat zoekt de vogel,
de hand de tepel
de vingers zoeken de vrouw, de witte heks
met de wond. De vrouw zoekt mij,
maar ik ben niet te vinden, want er
wordt te veel gezocht.
Te veel naar hoe het moest,
hoe ik de vrouw zocht,
hoe ik stierf en weer opstond. Hoe
ik liefheb en had.

Rogi Wieg (1962) publiceerde zijn eerste bundel in 1982. Sindsdien verschenen
van hem zo'n 25 titels, waaronder Het boek van de beminnelijkheid, Waar hij
zijn jas hangt en De ander.

Over zijn jarenlange gevecht tegen zware depressies schreef hij in 2003 het
boek Kameraad Scheermes, waarin hij de lijdensweg beschrijft van iemand die
lange tijd op de rand van het bestaan heeft gebalanceerd.

Geplaatst in Recensies.

Titel boek : Afgekapt dichtwerk

Auteur(s) boek : Rogi Wieg

ISBN : 978-90-6265-848-0

Datum : 07/04/2014

Genres : Poëzie;Mood: Intens

Citaat :

uit Het is zo gegaan

Ik schrijf al meer dan dertig jaar mijn verzen./

Het is zo gegaan, ik ben tussen woorden/

in gaan staan en heb gedacht dat ik naast zwart/
gele puntjes in de ruimtelijke en van tijd/
gemaakte letters zag. Ik werd kleuren/
groottemeter en daarmee literaire sterrenwacht/

Review :

De gedichten van Rogi Wieg (Robert Gabor, Hongarije 1963) leerde ik kennen en waarderen door zijn bundel Het boek van de beminnelijkheid, waarin ik poëzie trof die ongewoon van klank was maar wel degelijk gestileerd werd. Dit geldt ook weer voor zijn pas verschenen bundel Afgekapt dichtwerk die werkelijk pareltjes herbergt. Rogi etaleert in zijn gedichten maar al te graag zijn meestal dwarse zienswijze op de dingen des levens en roept daardoor meer vragen op dan hij woorden heeft.

En ook vragen blijft Rogi Wieg stellen in zijn nieuwe bundel Afgekapt Dichtwerk.

Op een lege tafel ligt de hele wereld die mij zo bekend en onbekend is.

In de wereld van Rogi Wieg spelen dichters uiteraard een zéér grote rol. En ook zij vormen op hun beurt weer de bron van tal van levensvragen. De Hongaarse dichter Attila József, schrijver van de bundel Het doet heel veel pijn krijgt zijn gedicht, net als René/Renate Stoute (Ben je een Lost Adam geworden of een nagmaakte Eva Lost?), Hans Andreus, Gerrit Achterberg. En Rogi Wiegs vader Andris Wieg, die geen dichter was maar wetenschapper, krijgt ook een bijzondere plaats.

Afgekapt Dichtwerk is eigenlijk een bijzondere bundel waarin ruim dertig jaar dichten aan vooraf gingen en die een rijkdom aan nieuwe en herwerkte gedichten bevat.

En zelf verwoordt hij dat zo mooi in een gedicht voor Franc Knipscheer: 'Ik wil nooit iets beter uitdrukken dan ik denk en voel'!

Titel boek : Even zuiver als de ongeschreven brief

Auteur(s) boek : Rogi Wieg

ISBN : 9789062659029

Datum : 09/10/2015

Genres : Poëzie;Mood: Sfeervol;Mood: Intens

Citaat : Mijn complete werk herlezen, omdat zij mij leest./ Ik lees alleen breuken, barsten, splin-ters, splinters alsof ik/ mijn glazen jeugd heb laten vallen op een marmeren/ vloer in een leeg hotel met vele kamers aan de zee./
Uit mij complete werk

Review : Op 15 juli 2015 overleed de dichter Rogi Wieg (1962-2015) op 52-jarige leeftijd. Hem werd euthanasie toegekend na een jarenlang ziekbed ten gevolge van een leven als psychiatrisch patiënt dat resulteerde in een ondraaglijk geestelijk en lichamelijk lijden. Rogi Wieg debuteerde in 1981 met de bundel Cis-Trans. Met deze en volgende bundels maakte hij een stormachtige entree in de Nederlandse poëzie. De bundel Toverdraad en Dagverdrijf (1986) werd enthousiast onthaald en bekroond met de Lucy B. en C.W. van der Hoogtprijs.

Naast poëzie schreef hij ook romans, verhalenbundels en autobiografisch proza. Zijn laatste bundel Afgekapt dichtwerk verscheen in 2014 bij In de Knipscheer, de uitgeverij die voor Wieg de laatste jaren een thuis vormde. En nu is er zijn prachtig testament 'Even zuiver als de ongeschreven brief', een bloemlezing door Peter de Rijk, op eigen verzoek, uit Rogi Wiegs gehele poëtische oeuvre samengesteld. Ook de gedichten die in zijn persoonlijke kroniek 'Liefde is een zwaar beroep' (1987), de catalogus De kleine schepper en de laatste gedichten die in het literair tijdschrift Extaze stonden, kwamen in aanmerking voor deze voor Rogi Wieg definitieve bloemlezing.

In Even zuiver als de ongeschreven brief is gekozen voor een chronologische aanpak. De bloemlezing beoogt immers ook het leven van de dichter in beeld te brengen, zoals hij het zag en in zijn eigen woorden en zoals Peter de Rijk het in zijn voorwoord schrijft beoogt tevens een biografie in gedichten te zijn. En de bezorger-samensteller is erg goed in dit opzet geslaagd. Helaas heb ik Rogi nooit persoonlijk gekend. Ik had slechts één keer via De Arbeiderspers een interview met hem. Ik herinner me nog wel heel levendig dat dat hij toen heel vlot en charmant overkwam. Ik kon het dan ook met moeite geloven dat hij toen al manisch depressief was. Zijn oeuvre bestaat grotendeels uit mijmerende, soms heel gevoelige gedichten waarin de natuur, de liefde en het denken centraal staan en waarin toch ook vaak grimmigheid de boventoon

voert. Dat neemt niet weg dat het erg mooie gedichten zijn en dat de lust om ze herhaaldelijk te lezen je regelmatig bekruipt.

De auteur flirtte in al zijn bundels met de doodsgedachte tot in het lyrische toe. Hoe lyrisch kan een dichter zijn in zijn laatste verzen? Ik denk lyrisch, tenslotte is een dood die jezelf bedenkt dat ook, hij verliest pas zijn fictionele waarde wanneer je sterft. (Uit Laatste gedichten). Even zuiver als de ongeschreven brief is een kwalitatief hoogstaande bloemlezing die een diversiteit aan stemmingen en gevoelens illustreert, waarin subtiele humor regelmatig infiltreert en die het talent van de auteur in blijde en droeve dagen op een sublieme manier toont.

<https://www.youtube.com/watch?v=VhSddfwdHs>

https://www.youtube.com/watch?v=QYsb20d_g3M&t=40s

Bron:

Wekelijkse column over schrijven, lezen en alles wat daar bij hoort!

[\(16\) Ansel - Berichten | Facebook](#)